

Düş

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 31 Mayıs 2020

Yenik bir düş'ün muadilidir her şiir ve enkazını aldığım dünün defteri kebirde saklı kayıdır her gülüş.

Sırtan iltimaslı sihirlere yer yok benim kitabımda nasıl ki ben de yoksam iblisin tiradında.

Kepaze eden aşk mevsimine istirhamım:

Hep mi düşer insan aşka ve düştüğü her müşkülde hep mi çınlatır kulaklarını o meşgule veren sesinde yalnızlığın hep mi girdaptır yollar ve devasa çukurlar elbet kıyametin de habercisi içine düştüğümüz bu kâbusta yarına çıkmanın da muadilidir şiirler ve beynamaz fıkralarda tezahür eden gülüşme sesleri ve seviştir yaratılan izdiham oysaki uymamız gereken kurallar ve defalarca zuhur eden uyarılar:

Sosyal mesafenin sınırları saklı mı peki satırlarda?

Hep mi yaslı insanlık hep mi cefakâr bunca mazlum ve elimin tersiyle ittiğim bahtım ve yapılan tahta törenle çıkıp bahtımı karalayan hep de yalancı yıllar ve yokuşlar.

Sözcük ırkında neye denk düşüyorsam ve rugan ayakkabılarımın parlaklığından gözlerimi alamazken...

Hala çocuğum.

Hala yetim.

Yetilerimin yarattığı izdiham ve nevrotik yabancıların istila ettiği mermer mezar başlıkları oysaki sokağa çıkma kısıtlamasında yer bulmadı hayaletler ve ipini koparan attı kendini mezarlığa.

Tabular yıkıldı bir kere daha.

Oysaki mahremiyetin ve masumiyetin tapusu çoktan üzerimdeydi ve meleklerin nezdinde yalnızlığımı mütemadiyen kolaçan ettim ve aşırıldığı düş kırıntılardan güfteler yazdım ve mimoza kokularına hasret geçirdiğim sefil baharla reşit bir acıyı da nüfusuma geçirdim.

Başa aldığım.

Boşa aldığım.

Boşaltım sistemi madem devre dışıydı tabiatın kuşlar da nasıplendi bu bozuk düzenden ve kaldırımları mesken tuttular gökse artık benim inhisarımdaydı ve uçmaya dair kanatlarımı biledim kalemle ve törpüledim tüm hatalarımı derken çatık kaşlı sitemler düş bulvarındaki gezintimi mimledi ve imlerin daldığı derin tevekkülde gördüm ki bana sahip çıkan sadece İlahi Güç.

Düş retinalarında uzağı göremeyen dış ses.

Gerçekler haritasında işaretlediğim yer gök.

Ufkuma sahip çıkacaktım madem matemle sözlendim bir ömür ve devasa bulutlara adımları yazdım az sonra boşalacak olsa da hazinesi dualarımla kazıdım ismimi bu sefer yere göğe.

Latif mevsim.

Delişmen rüzgâr.

El-Fatiha.

Aşkın her dem kıyama durduğu sözcüklerin ise köprüler kurduğu...

Gemileri yaktığım bir ömür ve gemici fenerimle düşüp de yola azağa aldığım gönlüm.

Kesif bir sessizliğin de hâkimi iken sus pus benliğim dualarımdır açık ara farkla acılarımı kabullendiğim ve içselleştirdiğim ve vakit daha varken varmalıyım menzile ve yeni düşler kurup hayatımı biçimlendirmeliyim yeniden gerçi tekil varlığımla bir çoğul denkleme denk düşeceğim ama...

Sükûnetin mimarıdır kalemim ve kelamın kefil olduğu sırlarım belki de çatlayan tomurcuklar ve akan çatısında ömrün en sefil yağmura teslim olmanın da güzelliğidir hani düşlerimi bölüştüğüm.

Bir ikramsa.

Bir idam sehпасına tez elden çıkmalıyım.

Buyur edildiğim kadar da kapı dışarı edildiğim hangi özlemin sancısı olduğumu bilmeden sıvazlıyorum sırtını bilinmez ve tüm nifak tohumlarını es geçiyorum yeteri kadar uyumsuz olmanın nezdinde net bir tahlildir içime geçenleri neşrettiğim satırlar ve daha binlerce cümle istifli yüreğimde güne damgasını vuran hangi acıysa varsın sefil yüreğimle bir kez daha sahipleneyim kaderin sunumunu.

Bir düşü milat edinirim peşinen ve düşerim de yollara düşkün değil düşman olanların hasedine dahi

merhamet ekler ve ekmeğimi pay ederim her ne hikmetse içime doğan güneşi de uyutur ve sallandırırım gecenin rahmine...

Bir ikaz ışığı ise göğün siyahı.

Bir hidayetse kıyama duran yüreğin intiharı...

Düş pazarında o kesif sessizlik ve gerçekleri bileğim ve aşkı rahmet bildiğim yetmedi İlahi Işığının gizini yürekte saklı tuttuğum...

Sırlarım varsa veririm de dosta.

Aşk bir hümayun ise daha çok severim.

Eşğinde yüreğin.

Eşğinde evrenin.

Eşkâlimi çizirim hece hece ve aşkın meali ile doldururum yüreğimi.

Göge attığım her çentiğe bir yıldız sunar Rabbim ve acıma karşılık dua biçirim İlahi Aşkı içerim ve patavatsızca da severim önüme geleni.

Kulađa hoş gelen her söze de kanarım ve anarım rahmeti yetmedi kalp gözümle açarım içini duyduğumun ve görürüm de niyeti.

Sezilerimden çıktım yola yine.

Sevip de sevmeye ne hacet dedim bir kere...

Bir kereliđine değil ömürlük sevdim madem ve matemi de ördüm mü sevginin heceleriyle...

Bir örüntü ise muđlak düşler.

Bir görüntü ise yüreğin asılı kaldığı.

Kambersiz düđün nasıl ki akla zarar sözcüklerden de asla gelmez zarar.

Kınında ömrün şadırvan düşler ve Merkez Efendiyi anıp da merkez bildiğim aşka doyamadığım katıksız

saf duygularıyla uzadığım kadar tepeye uzandığım da aşkın rahlesine kıyamet öncesi yaşadığım nice m/eziyet ve güne dokunup da geceye ermek midir yoksa hedef...

Küredığım her düşte saklıyım.

Her düşte atılan düşeş kadar varlığına duacıyım sevginin ve meşrebi iken özlem kimi zaman çaresizlik yalnızlık kim bilir neye delalet?

Bir sözcük doğarken ölen gün ışığı.

Gün ışığı doğarken kandığım gecenin ayazı.

Buz tutan değil yürek tutan ellerde eşref saati şiirlerin ve anlam olmaya da yolculuk anlamsızlığın kabrine irak bir düşte yolculuğum.

Bir mizansen isem gizimle...

Şatafatlı yalnızlığın huzmelerinde esiri olsam da evrenin.

Eseri ise bitmeyen sevgime eşlik eden devasa özlemim ve çaresizliğim.

Kubbede saklı sırlarda saklı özlemimde saklı bir sefalet ve her nasılsa sefasını sürmek özlemin ve nice şiire gebe gecenin de reşit olmaksı niyeti.

Çocuk kaldığım.

Büyümeye vakıf bir rüzgârda savrulduğum

Avuttuğum yüreğimi sakladığım kabrim ve dolunaya hürmeten geceyi de katıksız zimmetime geçirirken...

Israrla g/ördüğüm her düş ve şiir meclisine sunduğum fermanım bir yolculukta saklı yârim bir de yarım kalan ömrüm belki de kifayetsizlikler zincirinde kabulümdür yoldan çıkmamak adına bana eşlik eden daimi hüznüm.

Yorgun sözcükler mezarlığında yormadan ve yordadığım her gerçekte saklı tutulası değerlerin de yüzü suyu hürmetine...

Sevgisiz geçen güne ömür mü biçilir ve bir yaş daha almanın verdiği hüznle yasımı da muadili bildim

şirlerin.